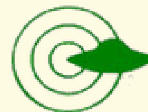
Skandinavisk UFO Information

Danmarks UFO Forening

UFO-Mail nr. 13 30. januar 2003

Aktiviteter i foråret

Tekst og fotos: Kim Møller Hansen

Velkommen til gamle og nye læsere af UFO-mail! Med dette nummer tager vi hul på 2. årgang.

I løbet af foråret vil vores hjemmeside www.ufo.dk bliver udvidet med en spændende og ret opsigtsvækkende sektion, ligesom to bogudgivelser vil se dagens lys. Men dette kan vi først afsløre mere om i et kommende nummer af UFO-Nyt og UFO-mail.

Ole Henningsen studerer en fotosag i SUFOI's rapportarkiv.

Storfilmen »Nærkontakt af Tredje Grad« kan fejre 25 års jubilæum og vises ved en række forpremierer landet over med deltagelse fra SUFOI.

Det hele begynder den 25. april i Imperial i København. Inden da, kan SUFOIs lokalgruppe i København præsentere to meget spændende foredrag:

Den 6. marts giver astrofysikeren Michael Linden-Vørnle svar på spørgsmålet „Kan vi rejse til stjernerne?“. Og den 10. april sætter Lars Bugge fokus på konspirationsteorier - altså teorier om store sammensværgelser. Læs mere om foredragene sidst i denne UFO-mail.

Rigtig god fornøjelse!

Ved repræsentantskabsmødet den 29. september 2002 var Per Andersen (i midten) og hustruen Inge vært ved en dejlig middag i hjemmet i Vanløse. Per kunne ved denne lejlighed fejre 25 års jubilæum i SUFOI's repræsentantskab. Til højre for Per ses Jørgen Bengtvig og Torben Birkeholm.

Ved repræsentantskabsmødet i september 2002 blev SUFOI's rapportarkiv gennemgået og klargjort til at indgå i verdens største ufo-arkiv »Arkivet för UFO-forskning« (AFU), som ligger i Norrköping i Sverige.

Danske rapporter

Af Ole Henningsen

Nordsjælland, august 2000

„Det er i nærheden af midnat en aften i august 2000", fortæller TB fra Ålsgårde i Nordsjælland. *„Vi bor på landet, og her er meget mørkt om aftenen, idet vi heller ikke har gadebelysning.*

Vores gæster skal til at køre hjem, og vi står ude i haven og pludselig siger en af gæsterne, at der er en stjerne, som flyver over den nordlige himmel. Vi ser op alle 6 og kan se, ikke kun 1 stjerne, men hele 3 lysende 'stjerner', som markerer en trekant og flyver lige hurtigt.

Det som er meget underligt er, at der er helt sort imellem disse 3 lysende ‚stjerner'. Man kan ikke se nogen stjerner igennem denne trekant, og efter denne kommer der en mindre lysende ‚stjerne', som nærmest zigzagger efter denne flyvende trekant.

Man kan intet høre, og det er ikke til at sige, hvor højt der er op til denne, men vi mener alle, at det var på højde med et passagerfly. Dog er det ikke til at sige, idet afstanden mellem de 3 lysende punkter virkede meget stor. Trekanten forsvandt i samme hastighed, mod øst.

Vi har tænkt på, om det har været satellitter, men det, at der var sort og ikke kunne ses noget af nattehimlen imellem de 3 punkter, og markeringen fra det ene punkt til det andet var så tydeligt og størrelsen var så stor, at det umuligt kunne være et militærfly. Ja, hvad kan det så have været? I øvrigt har jeg hørt, at der er nogle i Nygård, der observerede dette samme aften."

2670 Greve, 27. august 2000

„Min familie og jeg er lige flyttet i rækkehus i Greve. Vi har ikke før boet i hus, og jeg nyder derfor at kunne betragte nattehimlen, inden jeg går i seng. Jeg kigger efter satellitter og stjerneskud. I går var ingen undtagelse. Jeg gik ud for at få min ‚godnatsmøg', inden jeg gik i seng. Jeg står altid, og kigger lodret op i luften, og ligesom jeg skulle til at sænke hovedet, kom der 5 et eller andet susende over tagryggen på mit hustag. De 5 tingester fløj i formation med 2 forrest og 3 tæt efter dem. De to forreste ‚gyngede' svagt til siden, imens de fløj. De fløj helt lydløst og alligevel utroligt hurtigt. De virkede runde og flade, og deres farve var som et mat lys, der fortonede sig ud i et mørkt omrids/kontur af ufoet. Det hele var desværre overstået på ca. 5 sekunder. Jeg vil give min højre arm for at få lov til at opleve det igen."

København Ø, den 6. januar 2003

„Jeg kom gående ad Bolandsvej i vestlig retning, da jeg på himlen i sydvestlig retning observerede et stort, lysende, stillestående objekt", fortæller DMN, der bor i København Ø. *„Klokken var 16.09, og jeg troede først, det var Månen, men så så jeg Månen omtrent 45 grader i sydlig retning. Objektet fremstod ca. en halv gange større end månen.*

Formen var det mest opsigtsvækkende og som intet himmelfænomen: Nærmest som en dråbeform på hovedet, hvor hhv. den spidse og den runde ende er flade. Den varme, hvide farve udfyldte imidlertid ikke hele formen, men var mest udtalt i yderkanten af fænomenet og aftog så indadtil for inderst at forsvinde (dvs. blive helt sort). Dette mørke center i objektet dannede en vertikal linse dog med ‚bløde' ender frem for spidse.

Efter at have observeret objektet i omtrent et minuts tid skyndte jeg mig ind efter min kæreste. Da han cirka et minut efter skulle se ‚mit syn', var det desværre væk! Dermed fik jeg ikke set, hvor det blev af. Men vi vil meget gerne vide, hvorvidt andre har observeret samme objekt."

Vi kan fra SUFOI's side tilføje, at der ikke er indrapporteret andre observationer det pågældende tidspunkt.

Hvis man så lys på himlen

Flyvertaktisk Kommando meddeler, at der den 6. november 2002 som led i en øvelse blev kastet et faldskærmsblus fra en redningshelikopter i Kattegat ud for Ålborg Fjord. Blusset blev kastet fra en højde på cirka en kilometer og brændte med et kraftigt, hvidt lys i cirka fire minutter.

Flyvevåbnets Redningstjeneste sendte også en helikopter ud onsdag den 20. november for at pejle sig frem til en elektronisk støjkilde. Ved Hirtshals sporede besætningen signalet i retning mod et skib ud for kysten. Inden støjkilden blev endeligt lokaliseret, stoppede støjen af sig selv.

En redningshelikopter var ligeledes sendt på vingerne onsdag den 6. november over Københavns-området, hvor der var rapporteret om elektronisk støj fra en ukendt sender. Støjsenderen blev imidlertid slukket samtidig med, at helikopteren gik i luften.

Så lysende fænomen i sommeren 1978
- mangler nu andre observatører at tale med!

„Jeg var på vej hjem for at spise hen under aften. Jeg havde lige passeret indkørslen til Kaløvig bådelaug på Djursland, da jeg længere fremme så en række biler, der var standset henne ved Åstrupgård i nærheden af Studstrupværket nord for Århus. Min første indskydelse var, ‚at der måtte være sket en ulykke', og jeg forlod min bil for at gå der hen."

Sådan indledes en interessant henvendelse om en observation, SUFOI modtog for nylig fra en 43-årig mand fra Århus. Observatøren fortsætter sin beretning:

„Efterhånden som jeg nærmede mig rækken af biler, kunne jeg se, at nogle mennesker havde samlet sig ved den første bil, som i øvrigt var en gul Audi-100. Ejeren af bilen, som på det tidspunkt boede i Stupstrup, stoppede mig med en bemærkning om, ‚at det ikke var så smart at gå længere frem'.

Jeg må indrømme, at jeg stoppede brat op, for et øjeblik efter igen at gå hen imod det meget lysende objekt, der i en form af en kugle eller en ring, svævede ca. en halv meter over jorden. Det var et fantastisk flot syn.

Jeg nåede aldrig derhen, idet ejeren af Audi´en greb fast i mig og trak mig tilbage. Kuglen eller ringen var der nogle minutter, for derefter at blive mindre og til sidst forsvinde i sig selv.

Der var i alt 6 - 7 andre personer til stede. Hvis der er nogle af de andre tilstedeværende vidner, som læser denne beretning, bedes de venligst kontakte mig via Skandinavisk UFO Information, da jeg synes, at jeg mangler nogle at tale med eller skrive sammen med om den kæmpeoplevelse, det var for mig.

Og så var jeg i øvrigt den 18-årige unge mand i den kongeblå Volvo Amazone", slutter observatøren sin beretning til SUFOI.

SUFOI hører meget gerne fra læsere, der kan bidrage med yderligere oplysninger eller på anden måde har kendskab til denne specielle oplevelse fra en sommeraften i 1978 - eller 1979.

Kontakt kan ske til SUFOI via adressen: www.ufo.dk

Historisk tur til raketmuseum

Tekst og fotos: Kim Møller Hansen

Vi var forberedt på det værste, min hustru og jeg. Sæderne var ellers usædvanligt gode, og benpladsen var rigelig, men turlederen havde netop afsluttet sin grundige og ildevarslende briefing. Stod hans ord til troende, ville vi om lidt nærmest blivet lammet af en infernalsk larm fra de to Pratt & Whitney motorer...

OY-BPB er netop landet i Peenemünde. Læs mere om flyet og foreningen på: www.dc3vennerne.dk.

Propellerne begyndte at snurre efter et par veloplagte host fra motorerne. Første den ene motor - og så den anden. Nå, men det var jo slet ikke så slemt.
Langsomt rullede maskinen ud til startbanen på Flyvestation Værløse. Den tre mand store besætning i cockpittet havde travlt. Hver motor skulle de næste 10 minutter gennem et nøje fastlagt program - og så kom det store øjeblik: Motorerne åd virkelig omdrejninger - og så rullede vi ud ad cementbanen.
Motorlarmen steg, men alligevel langt mere behageligt end den højfrekvente og nærmest hysteriske hylen man kender fra en moderne jetmotor.

Efter en rulletur i et adstadigt tempo var vi pludselig i luften. Flyet rettede sig op, så vi sad vandret og kunne nyde udsigten. Hermed var starten gået til vores allerførste tur med en DC-3 fra 1944.
Peenemünde i Nordtyskland var målet for vores endagstur sammen med 16 andre forventningsfulde medlemmer af DC-3 Vennerne.
Vejret denne 10. august 2002 var solrigt og klart - og heldigvis for det. Når man flyver med et museumsfly, gælder der nemlig skrappe regler for, hvornår man må flyve.
Vejret var med os hele dagen, og da den gamle DC-3'er tøffede gennem luften med omkring 200 km/t i 600 meters højde, fik vi virkelig udsigt for alle pengene.
Men hvorfor nu besøge Peenemünde? Først og fremmest for at have en god undskyldning for at flyve med et herligt fly!

Raketmuseet har til huse i det gamle kraftværk, som ses i baggrunden. Det blev bygget i perioden 1939-1942 og leverede energi til raketproduktionen. På museumsområdet er udstillet adskillige udtjente helikoptere og jagerfly fra DDR-tiden. Her ses den sovjettiske jagerbomber Suchoi SU-22. I Peenemünde havn kan gæsterne gå om bord i et pensioneret DDR-flådefartøj og u-båden U-461.

Dernæst af den gode grund, at hvis ikke tyskerne i 1936 på netop dette sted havde påbegyndt byggeriet af det, som senere skulle udvikle sig til et kæmpe anlæg for raketteknologi, ja, så havde amerikanerne sikkert ikke været i stand til at landsætte folk på Månen allerede i 1969.

Wernher von Braun i civil under en inspektion i 1943 på anlægget i Peenemünde (kaldet Heereswaffenamt). Wernher von Braun blev medlem af nazipartiet i 1938 og var siden 1940 SS-officer.

I ufo-sammenhæng er Peenemünde også interessant. Området blev ved afslutningen af Anden Verdenskrig besat af Sovjetunionen, der forståeligt nok var meget interesseret i at tage ved lære af tyskernes erfaringer med raketteknologien.
Da de skandinaviske lande i sommeren 1946 blev overfløjet af mystiske objekter, som i hundredvis af observatører og pressen kaldte for „spøgelsesraketter" eller „spøgelsesbomber", mente mange, at det drejede sig om raketter prøvefløjet af russerne i Peenemünde. Derfor viste man fænomenet stor interesse i både USA og England.

Disse to lande havde i øvrigt inden krigens afslutning sikret sig de kvikkeste hoveder i den store gruppe af tyske raketforskere. Blandt disse var Wernher von Braun, som i 1937 var blevet teknisk direktør for anlægget i Peenemünde.
Fra september 1945 til sin død i 1977 var Wernher von Braun en af drivkræfterne bag NASA og udviklede bl.a. løfteraketten til det fartøj, som i 1969 satte Armstrong og Aldrin sikkert på Månen.

Fuldskala model af den flyvende bombe »Fieseler 103«, populært kaldet V1. Raketbomben er 7,7 meter lang. Dens rækkevidde var maksimum 300 km, og den havde en tophastighed på 645 km/t.

Amerikanske teknikere afprøver en videreudvikling af V1-raketbomben på Holloman Air Force Base ved Alamogordo i New Mexico.

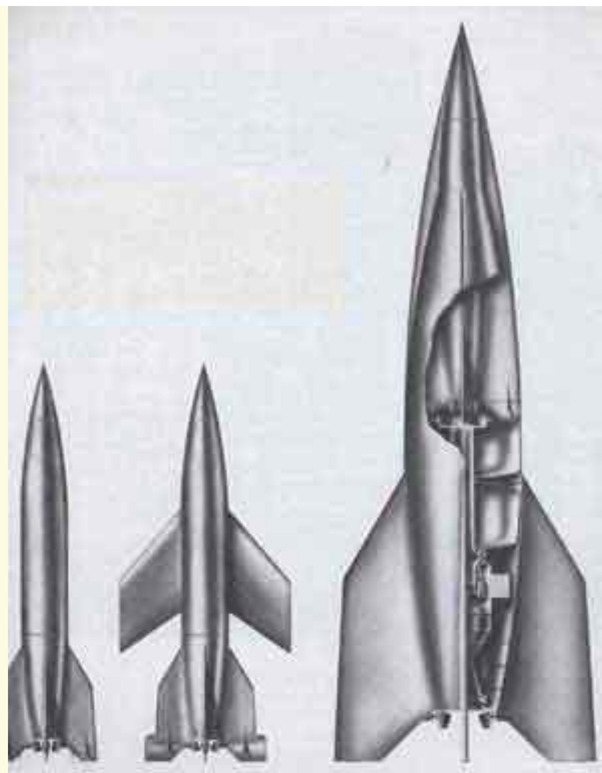

Raketten Aggregat-4 - senere kaldet V2 (Vergeltungswaffe 2) - ligner en rigtig Tin-Tin raket, men havde dog en sprængladning på 1 ton. Den 14 meter lange raket kunne på knapt 5 min. tilbagelægge en strækning på 190 km. Flyvehastigheden var 4.824 km/t og maksimumhøjden 84,5 km. Drivmidlet var en blanding af alkohol og ilt.

Vellykket V2-opsendelse fra Prüfstand VII i 1943.

Raketudviklingsanlægget i Peenemünde havde ikke til formål at landsætte folk på Månen, men var først og fremmest en brik i den nazistiske krigsindustri.
I 1942 var krigslykken vendt for nazi-Tyskland, og Adolf Hitler håbede, at nyudviklede raketvåben kunne ændre krigens udfald.
Flere typer raketter blev udviklet med held og dygtighed, men deres effektivitet som ødelæggelsesvåben var i den store sammenhæng heldigvis for ringe.
De fleste raketter blev rettet mod England, og selv om mange engelske borgere blev dræbt af V1 bomber - faktisk verdens første krydsermissil - var det samlede tab af menneskeliv faktisk større i Tyskland.
Mere end 20.000 mistede igennem årene livet på raketanlæggene i Peenemünde. Straffe- og krigsfanger måtte betale en høj pris for under umenneskelige forhold at have været fødselshjælpere i raketalderens barndom!
Indtil Berlinmurens fald i 1989 var Peenemünde en del af DDR og tophemmeligt område.
Men i maj 1991 kunne Raketmuseet åbne i det gamle kraftværk, der i sin tid havde leveret energi til de mange produktionsanlæg.

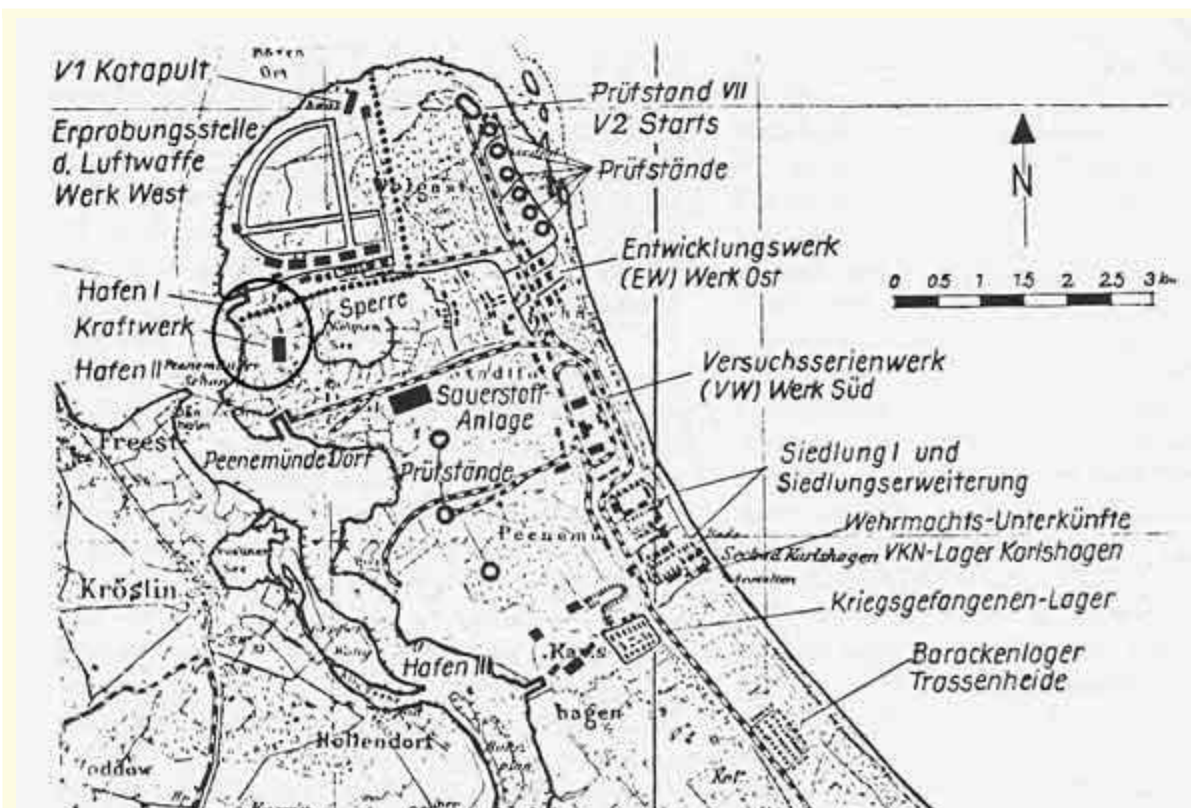

Til venstre en tegning af A4 (V2). I midten raketten A4b, som fløj første gang den 24. januar 1945, men ikke kom i serieproduktion. Til højre ses A9/A10, som kun nåede til tegnebordet. Denne to-trinsraket skulle have en startvægt på 200 ton og en højde på 87 m.

På raketmuseet findes også denne model af »Prüfstand VII« - blot en af flere affyringsramper for V2.

Uden for udstillingsområdet findes rester af de gamle affyringsramper og bunkers, men disse områder er endnu ikke gjort tilgængelige for udstillingsgæster.
Igennem årene er udstillingsfaciliteterne på kraftværket udvidet.
Fotostater, modeller, dokumentaroptagelser, arbejdssedler, værktøj, raketdele og mange andre effekter levendegør her fortiden på godt og ondt - og sætter tanker i gang.
Det kan ikke undre, at raketmuseet i Peenemünde er et af DC-3 Vennernes mest populære udflugtsmål.

Cirklen på dette gamle kort markerer Raketmuseets udstillingsområde.

Et sidste kig ned over Peenemünde og det historiske museumsområde, før DC-3'eren vender næsen hjem mod Værløse.

Præsident Bush fritager Area 51 for miljøloven

Den superhemmelige luftbase Area 51 nær Groom Lake, Nevada - det sted, hvor man formoder, at der skjules alt lige fra tilfangetagne aliens til højteknologiske fartøjer - er af præsident Bush blevet fritaget for at følge miljøloven, da basen ellers havde været nødt til at afsløre højtklassificerede oplysninger om det arbejde, der forgår der.
Præsident Bush' beslutning angående Groom Lake blev taget sidst i september og offentliggjort den 24. december 2002 i Federal Register.

Groom Lake har været genstand for mange retssager, som tidligere ansatte har ført. Sagerne har fokuseret på arbejdsmiljøet og risikoen for de ansattes helbred på dette hemmelige sted.
Bush' dom er, at „det er af overskyggende interesse for de forenede stater", at vi forhindrer, at der sker afsløringer af, hvad der foregår på Groom Lake.
Præsidentens beslutning fritager flyvevåbenets aktiviteter på Groom Lake „fra alle føderale, statslige, mellemstatslige og lokale bestemmelser samt alle andre forordninger, som kan medvirke til, at der sker afsløringer af klassificerede oplysninger fra dette operative område til uautoriserede personer."
Fritagelsen gælder for et år.
Kilde: space.com/*-for*

En virkelig nærkontakt med en ufo

Af Per Andersen

Det er ikke særlig tit, at en bil faktisk bliver ramt af en ufo, men det skete tilsyneladende i november 1998. En kvinde var ude at køre i staten Michigan i USA, da hun så et lys på himlen. Et øjeblik efter ramte det hendes bil og efterlod en underlig substans på bilen.

Det var den 27. november 1998. En kvinde på 70, kaldet HS, var ude at køre tæt ved Mount Clemens, en forstad til Detroit i Michigan. Hun kørte på en bivej med meget åben land omkring sig. Det var mørkt, og klokken var mellem kl. 19 og 19.30. Hun var alene i sin røde Ford Escort stationcar fra 1992. Vejret var forholdsvist klart med enkelte, højtliggende skyer. Der var ikke andre biler på vejen.

Pludselig - uden nogen form for advarsel - kom der et objekt til syne på hendes højre side. Det var på størrelse med en fodbold og kom hastigt imod hende. Det bevægede sig nedad i en vinkel på 45 grader mod jorden. Objektet lyste klart og havde en form for stråler i kanten.

HS blev naturligvis bange og bekymret, men hun nåede ikke at reagere, inden objektet ramte hendes bil lige over højre side af forruden ved tagsammenføjningen.

Foto: CUFOS

Da fænomenet ramte bilen, kom der en lav lyd, men bilens bevægelse blev ikke berørt af sammenstødet. HS bemærkede ikke, hvordan objektet forsvandt, men var lettet over, at det hele var forbi. Hun kørte derefter hjem.

Hjemme undersøgte HS bilen. Der var ikke nogen bule eller ridser på bilen i højre side, hvor fænomenet havde ramt. Men lige over forruden i højre side var der afsat noget substans samme sted, som fænomenet havde ramt. Det var en usammenhængende streg på 25-30 cm.

I første omgang gjorde HS ikke mere ved sagen. Hun mente ikke, at der var basis for en forsikringssag - eller også var hun ikke meget for at fortælle historien til forsikringsselskabet. Hun fortalte heller ikke andre om hændelsen før lang tid efter. Der gik omkring et år, inden HS kontaktede en ufo-undersøger fra MUFON (Mutual UFO Network), hvorefter undersøgelsen af sagen gik i gang.

Det efterladte

På trods af, at der var gået et år og en vinter med regn og blæst, var der stadig noget materiale på bilen. Der blev taget en prøve af det, som blev sendt til kemikeren Phyllis Budinger. Der var dog så lidt af materialet, at der var grænser for, hvor mange undersøgelser der kunne foretages.

Det blev ligeledes undersøgt, hvad bilens maling bestod af, så det var muligt at afgøre, hvilke stoffer der faktisk kunne stamme fra det ukendte materiale. Blandt andet blev der fundet epoxy i materialet, men det stammede formodentligt fra bilens maling.

I materialet blev der fundet kaolin (et aluminiumsilikat), en metaloxid og et celluloidlignende materiale. Alle disse syntes ikke at komme fra bilens lak, men i stedet fra det ukendte materiale. Sidstnævnte celluloidlignende stof var af en type, der kunne komme fra organisk materiale, fx vegetation. Silikatet kunne komme fra naturligt materiale såsom jord eller snavs.
Yderligere analyser viste, at det efterladte materiale næppe havde været varmt, og det var dermed ikke særlig sandsynligt, at selve objektet havde været varmt. Dette synes dermed at udelukke sådan noget som fyrværkeri, der netop ville have efterladt varmt materiale på bilen.

Spekulationer

Således står sagen efter analyser fra MUFON og CUFOS (Center for UFO Studies) - betegnet som mystisk og uopklaret. Baseret på analyser af det materiale, der blev fundet på bilen, kunne det dreje sig om naturligt materiale fra planter og jord. Det er derfor undersøgernes antagelse, at det kunne være afsat af ufoet, efter det havde været landet et eller andet sted, om end det er rene spekulationer.
Det er bemærket ovenfor, at det ikke kunne have været fyrværkeri, og desuden menes HS at have god erfaring med fyrværkeri, så det ville hun have genkendt. På samme måde udelukker man fænomener som meteoritter, der ikke ville lyse i den nærhed af jorden - hvis det virkelig havde været et så usandsynligt sammentræf.
Et kuglelyn var en mulig teori, men eftersom vejret ikke var skyet eller regnfuldt, mener man også, at dette kan udelukkes. Det kunne måske være en genstand kastet mod bilen, men dette stemmer ikke med observationens øvrige detaljer.
Derfor står sagen tilbage som et af de mere mystiske tilfælde i nyere tid, hvor et ufo både er blevet set, og hvor det har efterladt fysisk materiale på den bil, som det ramte. Den bliver endog af efterforskerne sat ind i sammenhæng med eksklusive amerikanske tilfælde med ufoer og biler.

For få spekulationer?

Eller er det nu også et af de mere mystiske tilfælde i nyere tid?
I virkeligheden er sagen slet ikke så tilforladelig, som den umiddelbart ser ud til at være. Og det er egentligt lidt beskæmmende at se, at der stadig i såkaldt seriøse ufo-kredse bliver begået de samme klassiske misforståelser, som der nu er blevet begået igennem 50 år.
Alene ønsket om, at der skal være ukendte objekter på spil, må være baggrunden for, at der ikke bliver foretaget nogen tilstrækkelig åben undersøgelse af en sådan sag. Ellers kan jeg ikke forklare, hvordan helt oplagte muligheder overses eller undgås.
Lad os starte med det basale: En stor del af denne sag hviler på forholdet, at det observerede fænomen afsatte et spormateriale på bilen. Men hvad er beviserne for, at materialet stammede fra lyset? Faktisk ingen - der er stort set intet, der støtter antagelsen om, at det fundne materiale på bilen har noget som helst at gøre med det observerede fænomen!
Det er en af ufo-sagens mest udbredte misforståelser: To uafhængige hændelser bliver koblet sammen, og dermed bliver hele sagen meget mere mystisk. Der er masser af eksempler på dette - også fra Danmark. Et af dem er den såkaldte Stensved-sag.

Stensved-sagen

En herre i Stensved var i november 1994 lige gået i seng, da han kastede et blik ud af vinduet. Der så han et projektørlys i en frugtplantage eller bagved den. Han anslog afstanden til 100-200 meter - det undrede ham, da der ikke boede nogen i den retning. Ca. 10 min. senere så han en skikkelse løbe forbi haven 5 meter fra vinduet. Skikkelsen havde, hvad han beskrev som en mørk „fantomdragt" på. Igen blev observatøren forundret, men han lagde sig dog til at sove.
Næste nat skete der igen noget. Først hørte han en lyd, som om noget skrabede imod taget, og da han trak gardinet fra, så han en meget skarp lysstråle nede på terrassefliserne umiddelbart foran vinduet. Strålen var rund og ca. en meter i diameter og blændende skarp. Efter 4-5 sekunder blev lyset svagere og forsvandt. Næste morgen opdagede observatøren to sorte striber ned ad taget. Han mente ikke, at striberne havde været der før - og taget var i øvrigt få år gammelt og ellers helt frit for grønalger.
Der blev taget prøver af taget. Analyserne pegede i retning af, at der var tale om biologisk materiale, sandsynligvis en kortvarig opblomstring af sporer på taget. Sporene kunne være kommet efter, at regnen havde skyllet nogle fugleklatter ned ad taget. Dette materiale var det eneste håndfaste ved observationen, og analyserne gav altså et forslag til forklaring af dette.
De øvrige elementer kunne også tolkes som dele af en mystisk hændelse - eller som flere uafhængige dele, hvilket er mere sandsynligt.

Alternativet

Bilsagen fra Michigan har de samme elementer. Kvinden oplever, hvordan noget flyver imod bilen, og hun mener, at bilen bliver ramt (eller er det en efterrationalisering, efter hun fandt stoffet på bilen?). Hun indrømmer selv, at hun blev meget forskrækket, og det er ikke sandsynligt, at hun kan huske lige præcist, hvor fænomenet skulle have ramt bilen (hvis det ramte bilen). Man skal desuden erindre, at hun er 70 år gammel. Da hun kom hjem, undersøgte hun bilen og fandt et efterladenskab i det generelle område, hvor hun mener, fænomenet ramte bilen. Hendes konklusion er så, at substansen på bilen naturligvis må komme fra objektet.
Den mulige fejltagelse bliver ført videre af undersøgerne, der uden at sætte spørgsmålstegn ved sammenhængen, baserer sig på kvindens udsagn om, at materialet stammer fra fænomenet.
Der synes endda at være en uoverensstemmelse i sagen. Vidnet beskriver, hvordan fænomenet ramte bilen lige over frontruden i højre side. Billedet af bilen antyder derimod, at materialet findes langs bilens højre kant - muligvis så langt tilbage som ved bagkanten af forruden. Denne uoverensstemmelse bliver ikke kommenteret at undersøgerne.
At der ikke er nogen sammenhæng, støttes faktisk af sagens fakta. Hvis en kørende bil bliver ramt af noget, der afsætter et mærke på 25-30 cm, vil det næppe være gået så stille af, som observatøren beskriver. I det mindste ville man kunne mærke et ryk i bilen og en kraftigere lyd end den rapporterede.
Hvis man antager, at der ikke er sammenhæng mellem substansen på bilen og fænomenet, falder sagen temmelig meget til jorden. Materialet kunne sagtens være afsat på anden vis, da det netop kunne stamme fra ting i naturen som planter og jord. Der er et utal af måder, hvormed det kunne være havnet på bilens kant.

HS' observation af selve fænomenet er ikke så mystisk, hvis det blot har været en observation af et lys på himlen. Og det er langt fra sikkert, at lyset har været så tæt på bilen, som hun oplevede det. Der findes utallige observationer, hvor observatører mener, fænomener er tæt på uden at være det - faktisk har SUFOI lavet undersøgelser, der beviser, at folk er ude af stand til at vurdere afstande til fjerne lysfænomener på en mørk himmel.
Alt i alt er det langt fra godtgjort, at der er noget videre mystisk ved observationen, og der er gode muligheder for helt naturlige forklaringer. Men det er ikke det mest skuffende ved sagen. Det mest skuffende er, at de beskrevne elementære fejl stadig bliver begået af seriøse ufo-forskere.
Kilde: IUR, 2002, nr. 1

Tegning: Henrik Klinge Pedersen

Foredrag i foråret

Kan vi rejse til stjernerne?

v/astrofysiker, ph.d. Michael Linden-Vørnle, Tycho Brahe Planetarium

Et tryk på en knap og vi befinder os på den anden side af Mælkevejen. I mange science fiction film er der nærmest ingen grænser for, hvor langt vi kan komme på et splitsekund ved at rejse i „hyperrummet" eller bruge „warp-drive". Selv om der langt hen ad vejen er tale om fri fantasi, så er der ingen tvivl om, at almindelige raketter er uegnede til en rejse til selv de nærmeste stjerner.
I foredraget ser vi på, hvilke problemer der skal overvindes for at slå bro over de umådelige afstande i Universet, og hvilke tiltag der gøres for at sende mennesket på den ultimative odyssé - rejsen til stjernerne.
Tidspunkt: Torsdag den 6. marts 2003.

At udfordre sandheden

v/Lars Bugge

Lars Bugge arbejder med markedsføring, men har en passion for konspirationsteorier. Foreløbigt har interessen for konspirationsteorier resulteret i to bøger og en række artikler. Lars Bugge vil fortælle om det fascinerende ved konspirationsteorierne og redegør for nogle af de mest interessante teorier.

Foredraget sætter fokus på konspirationsteorier som moderne myter, der udfordrer den officielle sandhed. Foredraget bliver hurtigt konkret, og der fortælles om både klassiske konspirationsteorier som mordet på præsident John F. Kennedy, nyere teorier som Lady Dianas dødsulykke og Estonias forlis samt mere udfordrende teorier, som fx „Dyrets mærke 666".

Til sidst er der mulighed for en snak om de mange konspirationsteorier, som knytter sig til troen på udenjordisk aktivitet på Jorden.

Læs mere om foredragsholderen på www.larsbugge.dk

Tidspunkt: Torsdag den 10. april 2003. Foredragene finder sted **klokken 19.00** i:

Vanløse Medborgerhus
Lindersvold
Jyllingevej 77
2720 Vanløse.

Nærmere oplysninger om foredragene fås hos Susanne Skovlund på tlf. 48 18 94 49.

I UFO-Nyt nr. 1/2003 kan du også læse om:

- Tiltrækkes ufoer af atomanlæg?
- Den opsigtsvækkende afsløring af astronauten Gordon Coopers ufo-observationer
- Bortført af ufoer: Er det korrekt, at 2% af USA's befolkning har været bortført af ufoer?

Som ny abonnent på UFO-Nyt kan du spare kr. 65 i 2003!

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.
Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:
Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.